

κἄν ἐν ὁμοίοις ξυσταίῃ, τὰ αὐτὰ δήπου βουλομένοις καὶ μὴ, ἐν
 δ' ἀνομοίοις καὶ οἷς οὐ ταύτᾳ δοκεῖ ἤκιστ' ἂν ποτε γένοιτο. Δοκεῖ
 δὲ τὸ ἡμέρον παραπλήσιον πᾶσιν ἐθέλειν εἶναι καὶ τῶν αὐτῶν
 ἐρᾶν καὶ ἐφίεσθαι. Δῆλον δὲ οἷς τὰ ἀντικείμενα τούτῳ μὴτ' εἰκειν
 5 ἐθέλει μὴθ' ὄλως ἀλλήλοισι ξυναγελάζεσθαι. Τὸ δὴ οὖν ἐταῖρον
 καὶ φίλον εἶναι τοῖς ἀρχομένοις τὸν βασιλέα τῷ σφίσιν αὐτοῖς
 ἐκῶν εἶναι παραπλήσιον ἑαυτῶν παρέχειν ὁρᾶσθαι ποίαν ὑπερβό-
 λην ἀρετῆς οὐχ ὑπερβικῆ ἢ πῶς οὐκ ἄλλος τρόπος φιλίας, ἀπάσης
 ἡστινοσοῦν ἢν ἂν εἰπεῖν ἔχοι τις ἐταιρείας ἀμείνων καὶ τελεώτερος;
 10 Χωρὶς δὲ ἐκείνων, τὰ μὲν ἄλλα τῆς βασιλείας ὁ βασιλεὺς φύσει
 πῶς νενόμικε γίγνεσθαι· ξυμπαρομαρτεῖν γὰρ ἐκείνη καθάπερ
 σκιά τῷ σώματι· διὸ καὶ μὴ μάλα βουλομένοις ἐξ ἀνάγκης γί-
 γνεσθαι φύσει, μόνον δὲ εὖ ποιεῖν τῶν ἐκουσίων εἶναι καὶ ὧν ἡ
 βούλησις αἴτιον. Εὖ δὲ εἰδῶς τοῖς μὲν ἐξ ἀνάγκης μὴ πάνυ τοι
 15 προσεῖναι τὸ εὐδαιμον, τοῖς δ' ἐφ' ἡμῖν τε καὶ ἐκουσίοις μάλιστα
 προσγίγνεσθαι τὸ μακάριον, οὕτω τοι χαίρει τῷ εὖ ποιεῖν, ὡς,
 εἴ τι τυχὸν διάλειμμα γένοιτο, μηδὲ βεβασιλευκέναι τότε νομίζειν,
 ἀλλ' ἴσα καὶ τοῖς χυδαίοις εἶναι καὶ τοῖς πολλοῖς, οἷς ὁ βίος ἀνό-
 νητος. Εὐεργετεῖ τοίνυν, μονονοῦ νικῶν αὐτὸς ἑαυτὸν καὶ τῶν

1. ὁμοίοις NBAM: ὁμοίοις Π 2. ταύτᾳ ἔγραψα: ταυτὰ Ξ
 ἤκιστ' M: ἤκιστα NΠBA 4. μὴτ' M: μῆτε NΠBA 5. ἐθέ-
 λει NBAM: ἐθέλειν Π ξυναγελάζεσθαι ΠAM: ξυνάγελά-
 ζεσθαι NB 6. τοῖς ἀρχομένοις NΠB: λείπουσιν AM
 τῷ NΠ: τῶν BAM 7. ἐκῶν BAM: ἐκῶν NΠ 9. τις NΠBM:
 τις A ἐταιρείας NBAM: ἐταιρέας Π 12. ἐξ ἀνάγκης M:
 ἐξανάγκης NΠBA 13. ἐκουσίων NBAM: ἐκουσίων Π
 14. εἰδῶς ΠBAM: εἰδῶς N ἐξ ἀνάγκης AM: ἐξανάγκης
 αι
 NΠB 15. εὐδαιμον NBAM: εὐδομον Π τε AM: τὲ NΠB
 16. προσγίγνεσθαι NΠB: προσγίνεσθαι AM 17. διάλειμμα
 ΠBA: διάλειμα N: διάλλειμα M μηδὲ ἔγραψα: μὴδὲ NΠAB:
 μηδὲ διεσβεσμένων δύο γραμμάτων μεταξύ τοῦ μὴ καὶ δὲ A
 18. ἴσα ἔγραψα: ἴσα Ξ 19. νικῶν NΠBA: νικῶν M

ὕστερων τὰ ἔμπροσθεν μεθ' ὑπερβολῆς ὄσης ἐλάττω παρασκευάζων. Ἡγεῖται γὰρ, ὅπερ καὶ ἀληθές ἐστίν, αὐτὸν μὲν δεῖν μηδὲν ἴδιον ἔχειν ὅ τι μὴ τοῖς ὑπηκόοις κοινόν, ἐκείνους δὲ τῆς βασιλικῆς ἀπολελαυκότας εὐεργεσίας παρὰ τῆς αὐτοῦ λαμβάνειν μεγαλοπρεποῦς αἰεὶ δεξιᾶς.

Ἄλλὰ μὴν εἰρηνικός ὢν καὶ τῆς εἰρήνης ἐν οὐδὲν ἠγούμενος βέλτιον, οὐχ ἦττον φιλοπόλεμος τίς ἐστι καὶ χαίρων μάχη καὶ Ἐνυοῖ. Εἰρήνη μὲν γὰρ δι' αὐτό τι χρῆμα χρηστὸν καὶ τῷ βίῳ μάλα λυσιτελέστατον, πόλεμος δὲ οὐ πάντη παρὰ τοῦτο κακόν, οὐδ' ὡς κακία νενόμισται, ἀλλ' ἔχων ὅ τι ἂν τις αὐτὸν κακίσοι, 10 τὸ λοιπὸν τῶν χρηστῶν ἂν καὶ αὐτὸς εἴη καὶ ὅσα πρὸς τι τῶν ἀγαθῶν πεπέρασται καὶ τετάχεται· ἐστὶ γὰρ δι' εἰρήνην ὡσπερ φασὶ τὸ φάρμακον δι' ὑγίειαν, εἰ δὴ δι' αὐτὸ μὲν εἰρήνη καλόν, ὁ δὲ πόλεμος δι' αὐτὴν ἐθέλει γίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις· ὁ βασιλεὺς εἰρηνικώτατος ὢν εἰκότως ἂν τις καὶ φιλοπόλεμος εἴη, ὥστε καὶ 15 φιλοστρατιώτης ἐντεῦθεν ἔσται καὶ τῶν στρατευομένων ἐπιμελής, ὅτε χρόνος αὐτῷ τῆς εἰρήνης ἅπας ἐς παρασκευὴν πολέμου καὶ μάχης ἀναλωθήσεται. Ὁ γὰρ εἰρήνην μὲν ἄγειν διανοούμενος, παρασκευῆς δὲ πολέμου καὶ μάχης οὐδένα λόγον ποιούμενος λανθάνει προδότης τε αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκείας ἀρχῆς γινόμενος καὶ ἐν εἰρήνῃ 20

1. ὑπερβολῆς ὄσης ἐλάττω ΝΠΒΑ: ὄσης ὑπερβολῆς Μ
 4-5. μεγαλοπρεποῦς ΝΒΑΜ: μεγαλοπρεπούς Π 5. αἰεὶ ΠΒΑ: αἰεὶ ΝΜ 6. ἀλλὰ μὴν ΠΜ: ἀλλαμὴν ΝΒ: ἀλλαμην Α ὢν ΝΒΑΜ: ὦ Π ἠγούμενος ΝΠΒΑ: ἠγούμενον Μ 7. τίς ἐστὶ Π: τίς ἐστὶ ΝΑ: τίς ἐστὶ Β: τίς (ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος τίς) ἐστὶ Μ
 9. παρὰ ΝΠΒ: δια ΑΜ κακόν ΝΠΒΑ: κακὸς Μ
 10. κακία νενόμισται ΒΑΜ: κακίαν ἐνόμισται ΝΠ ἔχων ΝΒΑΜ: ἔχων Π 10-11. αὐτὸν—ἂν καὶ ΝΠΒΑ: λείπουσι Μ
 11. τὸ λοιπὸν ΝΠΒ: τολοιπὸν Α τι: ΝΒΑΜ: τίς Π 12. ἐστὶ ΝΒΑΜ: ἐστὶν Π 13. ὑγίειαν ΝΒΑΜ: ὑγείαν Π δι' αὐτὸ ΒΑΜ: δι' αὐτὸ Ν: διαὐτὸ Π 20. τε Α: τὲ ΝΠΒΜ οἰκείας ΝΠΒΑ: οἰκείας Π

διάγων πολέμου καὶ μάχης οὐδὲν [δίαιταν] διαφέρουσιν. Ἄλλὰ
 δὴ τοιοῦτος ὢν τίνα μὲν οὐ φιλήσει τῶν ὑπηκόων ὁ βασιλεὺς,
 ὑπὸ τίνος δὲ αὐτὸς οὐ μάλιστα φιληθήσεται; ἢ τίνα μὲν οὐ σώσει
 τῶν ἀρχομένων, ὑπὸ τίνος δὲ αὐτὸς οὐ μάλιστα σωθήσεται; Πῶς
 5 δ' ἂν αὐτὸς, ἀσφαλῆ τὸν βίον ποιούμενος ἅπασιν, οὐκ ἀσφαλέστα-
 τον ἔξει τὸν βίον, παρὰ πάντων ἀπλῶς φυλαττόμενος, ἢ πῶς οὐκ
 εὐδαιμον ἐργαζόμενος τὸ ὑπήκοον, οὐκ αὐτὸς ἀνδρῶν ἀπάντων
 εὐδαιμονέστατος γένοιτο; Ἡρακλέα μὲν οὖν τὸν Ἀλκμήνης, ὅτι
 δὴ τῇ λεοντῇ μόνῃ καὶ τῷ ῥοπάλῳ τῆς γῆς τὸ πλεῖστον διήει,
 10 τυράννους τε καθαιρῶν καὶ βασιλεῖς ἀντικαθιστῶν τ' ἄλλὰ τε
 πάντα ποιῶν ὅσα περ' ἐκείνου περὶ ποιητῶν ἦσαν παῖδες, ἐκ Διὸς
 ἦκειν ἔφασαν Ἕλληνες· τὸ γὰρ τῶν ἐφ' ἡμῖν κάλλιστον τοῖς
 κρείττοσι καλῶς ποιῶντες ἀπένεμον. Βασιλέα δὲ τὸν χρηστὸν, ὃν
 ἡμῖν ὁ λόγος τοιοῦτον νῦν ἐζωγράφησε καὶ ὃν εἰκόνα τοῦ μεγίστου
 15 καὶ πρώτου βασιλέως προσειπὼν τις οὐκ ἂν ἀμάρτοι, πῶς ἂν οὐ
 παρὰ θεοῦ πεμφθῆναι τοῖς ἀνθρώποις νομίσαιμεν ἢ πῶς μὴ οὐ καὶ
 αὐτὸν ἦκειν ὅπως ἂν εὖ τοῖς τῶν ἀνθρώπων γένοιτο πράγμασιν
 ἠγησόμεθα; Τὰ γὰρ αὐτὰ δίκαιον τῶν αὐτῶν περὶ τοὺς σπουδαιο-
 τέρους οἰεσθαι τε καὶ ἀποφαίνεσθαι.

1. ^{δια}δίαιταν διαφέρουσιν ἔγραψα: φέρουσιν προηγουμένων τι-
 νῶν γραμμάτων διεσβεσμένων A: διαφέρουσιν NIIBM 2. ὢν
 οὐ
 NΠBA: λείπει M 3. οὐ μάλιστα NΠBA: μάλιστα M 3-4. ἢ τίνα-
 σωθήσεται NIIBM: ἢ τίνα-σωθήσεται ἢ τίνα-σωθήσεται A
 5. ἅπασιν NBAM: ἅπασιν Π 6. ἔξει NBAM: ἔξει Π
 7. ἀπάντων NBAM: ἀπάντων Π 9. διήει NBAM: δειήει Π
 10. τε ΠAM: τὲ NB τ' ἄλλα ἔγραψα: τ' ἄλλα AM: τ' ἄλλα NΠB
 πάντα
 11. πάντα ποιῶν NΠBA: ποιῶν M πέρι BAM: περὶ N: περι Π
 15 ἂν NBAM: ἂν Π 16. πεμφθῆναι ἔγραψα: πεμφθῆναι M:
 πεμφθῆναι NΠBA νομίσαιμεν ἔγραψα: νομίσωμεν Ξ οὐ
 οὐ
 καὶ NΠBA: καὶ M 18. πέρι ΠBAM: περὶ Π

Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ μέγιστε βασιλεῦ, τὰ πλεῖστα παρεις, τοιοῦ-
τον ἐν βραχεῖ σε τὸν βασιλικὸν ἀνδριάντα νῦν ἠνιξάμην, ἦττον
μὲν, οἶμαι, τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἣν ἔχω δυνάμεως· τό τε γὰρ
χρῆμα τοσοῦτον ὅσον ὑπερβαίνειν ὄντινον λόγον καὶ ἦν ἂν εἰπεῖν
ἔχοι τις δύναμιν, ἢ θ' ἡμετέρα περὶ λόγους ἰσχὺς ἣτις ποτέ ἐστιν 5
ἀμείνων, οἶμαι, τῆς νῦν προθέσεως· οὐκ ἔλαττον δ' ἴσως τῆς
ξυμμετρίας, ἦν νῦν ὁ χρόνος ἀπῆται, βραχυλογία χαίρων καὶ τῶ
μὴ πλήθει λόγων τὸ παρὸν θέατρον ἀποκναίειν. Σὺ δὲ μακάριος
μὲν τοῦ καλλίστου τούτου προσχήματος, μακαριώτερος δὲ ἣς τε
ἔχεις ἀγαθῆς φύσεως ὧν τε ὑπὲρ τῶν ἀρχομένων φροντίζεις, οὓς 10
οὐδὲ δούλους, ἀλλ' ἐλευθέρους ἡγούμενος, τοιαύτης κηδεμονίας
ἀξιοῖς, ὅσης ἂν καὶ παῖδας εὐγενεῖς ἀγαθὸς πατήρ καὶ φιλόστοργος.
Ὅν οὐκ ἄνευ ἀγαθῆς μοίρας, ὡς ἔοικεν, ὁ θεὸς Ἑλλήνων ἀνέδειξε
βασιλέα, Ἑλλήνων, οἱ πρὶν μὲν γῆς ἄρχοντες καὶ θαλάττης καὶ
τρόπαια τὰ μὲν ἔπλοισ, τὰ δὲ φρονήσει στρατηγικῇ καὶ οἷς βαρ- 15
βάρων φύσει πλεονεκτοῦσιν Ἑλληγες ἐν ἠτινιοῦν μοίρα τῆς οἰκου-
μένης ἰστάντες καὶ τὰ πρῶτα παρὰ πάντων ἔθνῶν κομιζόμενοι,
νῦν οὐκ οἶδ' ὅπως παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀξίαν βαρβάρων ἐνίων ἦτ-
τους ὀφθέντες καθήμεθα, πῶς ἂν εἴποι τις, ἀφηρημένοι μὲν ἀρ-
χὴν ἠντινοῦν γῆς, θαλάττης, πόλεων, χρημάτων, πόρου παντὸς, 20
ἔστερημένοι δὲ ξυμμάχων τε καὶ ξυνήθων καὶ περὶ τῆς μιᾶς ταυ-
τησί πόλεως δεδιότες, τῆς κοινῆς τοῦ γένους ἐστίας, ἢ μόνη λέ-
λειπται σωτηρία τοῖς Ἑλλησι. Καὶ τὸ δὴ χειρόν ἀπάντων, ὅτι
καὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν μεγίστων μάλιστα στασιάζομεν,
παραπλήσιόν τι ποιοῦντες, ὡςπερ ἂν εἴ τινες, τῶν πολεμίων αὐ- 25

5. τις ΝΙΒΜ: τίς Α ἥτις ποτέ Β: ἥτις ποτε ΝΠΑ:
ἥτις ποτ' Μ 6. δ' ΝΠΒΑ: δὲ Μ 7. ὁ ΝΒΑΜ: ὁ Π
βραχυλογία ΝΒΑΜ: βραχυγοία Π 9 (καὶ 10). τε ΙΙΑΜ: τὲ ΝΒ
12. ἀγαθὸς ΝΠΒΑ: ἀγαθὸς Μ 21. τε ΑΜ: τὲ ΝΠΒ
ξυνήθων ΝΠΒΑ: συνήθων Μ 22. ἐστίας ΝΒΑΜ: ἐστίας Π
23. δὴ ΠΒΑΜ: δὲ Ν ἀπάντων ΝΒΑΜ: ἀπάντων Π

τοῖς ἐπιόντων καὶ μάχης ἐνισταμένου καιροῦ, πρὸς ἐκείνους μὲν οὐδὲν ἀξιόλογον οὐδ' ὅπερ εἰκὸς δρᾶν μαχομένους πεποιηκότες ἂν εἶεν, ἐφ' ἑαυτοὺς δὲ τραπέντες σφίσιν αὐτοῖς ὄσα καὶ πολεμίοις χρήσονται. Εἶτα πρόφασις μὲν ἡμῖν ἢ εὐσέβεια καὶ τὸ μὴ τῶν
 5 πατρίων ἔξω γενομένους ἀλᾶσθαι. Ταυτὶ γὰρ ἐστὶν ἀκούειν λεγόντων καὶ τῶν πολλῶν· τὸ δὲ ἀληθὲς φιλονεικία καὶ ἔρις, φιλοτιμίαν ἐνίοις φέρουσα. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν οὐδὲν ἄτοπον οὐδ' ὄσα ἂν εἰπεῖν ἔχοι τις τοῖς ἡμετέροις ἐκεῖθεν ζυμβαίνει δόγμασι καὶ μάλα ἀκριβῶς οἶδα, καὶ δυσχυρισαίμην ἂν παντὸς μᾶλλον τῶν τὰ
 10 τοιαῦτα φιλοσοφούντων. Ὅτι δὲ ἡμῖν ἐντεῦθεν γενήσεται, τῆνᾶλλως οὕτω τηλικούτων ἐστερημένοις ζυμμάχων, ἐβουλόμην ἂν ἀγνοεῖν καὶ τούτῳ μόνῳ μηδὲν διαφέρειν ἀπράγμονος. Οὐδεὶς γὰρ οὕτως εὐήθης οὐδ' οὕτω σφόδρα ὁμόσε τοῖς φανεροῖς ἰὼν, ὅστις οὐκ ἂν ζυγχωρήσειεν ἡμᾶς τὰ ἔσχατα ἐντεῦθεν παρακινδυνεύειν, τοὺς ἡμε-
 15 τέρους δὲ πολεμίους θαρσήσαντας τοιαῦτα τολμήσειν, ἃ ἂν ὁ θεὸς ἐς τὰς ἐκείνων τρέψειε κεφαλᾶς. Εἰ γὰρ νῦν ἡμῖν προσόντων ἐκείνων, λέγω δὴ τῶν ἐκ τῆς Ἑσπέρας ζυμμάχων, καὶ βοηθείας τῆς μὲν διὰ γῆς, τῆς δὲ διὰ θαλάττης ἐλπιζομένης, διαθέουσι μὲν τὴν ἡμετέραν οἱ βάρβαροι, ἀρπάζουσι δὲ χωρία καὶ λιμένας
 20 καὶ πόλεις, ἡμεῖς δὲ κατεπτήχαμεν φόβῳ καὶ περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν αὐτῶν δεδιότες, τί ποιήσομεν, ἤνίκα ἂν ἐκείνους ὡς πολε-

1. ἐπιόντων NBAM: ἐπιόντων ἐπιόντων Π ἐνισταμένου NΠBA: ἐνισταμένης M 3. ἑαυτοὺς NBAM: ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἑαυτοῖς Π αὐτοῖς NBAM: αὐτοῖς ἐπομένου ἐπι διαγεγραμμένου Π 4. τὸ μὴ NΠB: μὴ AM 5. ἀλᾶσθαι ἔγραψα: ἀλᾶσθαι Ξ 6. φιλονεικία NBAM: φιλονεΐα Π 7. μὲν οὐ-

δὲν ἄτοπον NΠBM: μὲν ἄτοπον οὐδὲν A 10. τῆνᾶλλως M: τῆνᾶλλως ΠBA: τὴν ἄλλως N 11. ἐστερημένοις NBAM: ἐστερημένοις Π 12. μόνῳ NΠM: μόνον BA 16. ἐς NΠB: εἰς AM 19. ἀρπάζουσι NBAM: ἀρπάζουσι Π 21. ποιήσο-

μεν ἔγραψα: ποιήσωμεν A: ποιήσωμεν NΠBM

μίους προώμεθα καὶ μηκέτι κοινωνοὺς ἔχωμεν τῶν κινδύνων, ἀλλὰ μόνοι μεταξὺ βαρβάρων ἀπολειφθῶμεν; Ἦκουον δ' ἔγωγε ἐνίων ὡς ἀνθεκτέον ἐστὶ τοῦ βαρβάρου, τῶν ἐκ τῆς Ἑσπέρας ἤδη πραγμάτων ἐξελεγχθέντων, μηδεμίαν ἐκεῖθεν ἔτι ζυμμαχίαν ἐλπίζουσι. Θαυμάζω δὴ τῶν τὰ τοιαῦτα λεγόντων πρῶτον μὲν εἰ 5 πλείους ἀνθ' ἑνὸς τοὺς πολεμίους ἀγνοοῦντες ἡμῖν ἐντεῦθεν παρασκευάζουσιν, εἴθ' ὅτι λέληθεν αὐτοὺς ὅση τις ἐστὶν ἡ περιουσία τῆς τῶν Ἑσπερίων δυνάμεως. Προσθείην δ' ἂν ὅτι καὶ οὐδ' ἐς νῦν φέρουσι τὸ αἰσώπειον, ὅπερ ἐκεῖνος περὶ προβάτων καὶ λύκων ἐπλάσατο.

10

Ἄλλὰ, πολλὰ ἂν ἔχων πρὸς τούτοις εἰπεῖν, παραλείπω τοῦ τε μὴ φορτικὸς εἶναι δόξαι καὶ τοῦ τὰ τοιαῦτα μὴ τοῦ παρόντος εἶναι σκοποῦ. Σοὶ δ' ἂν εἴη λοιπὸν, ὦ θειότατε βασιλεῦ, καὶ τοῦ μεγαλοπρεποῦς σου φρονήματος ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἐντεῦθεν καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον κινῆσαι, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ 15 λόγου. Ἐλπίς γὰρ ἅπασιν ἀγαθὴ χωρεῖ διὰ πάντων, σοῦ τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἄνευ θείας μοίρας νυνὶ βεβασιλευκότος, ὁψὲ γοῦν τοὺς ἡμετέρους φῶς ἐλεύθερον ὄψεσθαι.

1. ἔχομεν ΝΠΒΜ: ἔχωμεν^ο Α κινδύνων ΝΠΒΑ: δύνων^{κιν} Μ
3. ἐστὶ ΝΠΒΑ: ἐστὶ Μ ἔσπερας ΝΠΒΑ: ἐσπέρας ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἐσπέρων Μ 4. ἐξελεγχθέντων ΒΑΜ: ἐξελεγχθέντων ΝΠ 7. τίς ΝΠΒΑ: τις Μ 12. δόξαι ΝΠΒΑ:

λοιπὸν^ω
δόξω Μ 13. εἴη λοιπὸν ὦ θειότατε ΝΠΒΑ: εἴη, θειότατε Μ
16. ἐλπίς ΝΠΒΑ: ελπίς Μ 18. ὄψεσθαι ΝΠΒΑ: ὄψεσθαι Μ

Μετὰ τὴν λέξιν ὄψεσθαι Τέλος Τέλος ἐν τῷ Π: Ἐν δὲ τῷ Β χειρὶ νεωτέρῃ 1449, εἶτα δὲ Finis. finis. FINIS καὶ τάδε· Orationes quaedam elegantissimę egregii ac praeclarissimi doctoris dñi iohannis argiropuli constantinopolitani. Qui patauini gymnasii rhetor et dialecticus et philosophus et scotista per triennium rexit habenas et doctor de more insigniri meruitur ad serenissimum imperatorem Constantinum paleologum et de fratris obitu funebriae et ad ipsum consolatoriae; ~

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

- Σελ. οη'. Ἡ σημείωσις 9 πρέπει νὰ λάβῃ τὸν ἀριθμὸν 7 καὶ νὰ προταχθῇ τῆς νῦν 7 (διόρθου 8) καὶ 8 (διόρθου 9).
- » 1 στ. 7 σχολίων ἀντὶ Παλαιολόγου γράφε Ἀργυροπούλου. Πρόσθεσ δ' ὅτι τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Μαδριτείου κώδικος ἔχει γραφῆ διὰ χειρὸς τοῦ Κωνσταντίνου Λασκάρως.
- » 3 » 9-10 σχολίων ἀντὶ περιεστηκέναϊ γράφε περιεστηκέναι
- » 11 » 7 ἀντὶ ἄν γράφε ἄν
- » » » 10 » δαπάνη γράφε βασάνω
- » 14 » 3 » γένοιτο εἶεν γράφε γένοιτο· εἶεν
- » 19 » 22 » ἡμέρα γράφε ἡμέρη
- » 20 » 4 » αὐτόν » αὐτόν
- » » » 2 σχολίων ἀντὶ δι' αὐτόν γράφε δι' αὐτόν
- » 22 » 5 ἀντὶ γὰρ γράφε γὰρ ὦν
- » » » 10 » τοσοῦτον γράφε τοιοῦτον
- » 23 » 8 » ἐκείνου καὶ γράφε καὶ
- » 25 » 10 » εἴτ' γράφε εἴτ'
- » 26 » 8 » αὖ » δ' αὖ
- » » » 2 σχολίων πρόσθεσ δ' Ψ: λείπει Ξ
- » 27 » 4 » ἀντὶ NBAM: εἰκάσιν A γράφε BAM: εἰκάσιν N
- » 29 » 2 ἀντὶ 1089 γράφε 1098
- » 72 » 21 » οἴους » οἴοις
- » 83 » 2 σχολίων μετὰ τὸ χαρμερπιῆ πρόσθεσ: τοῦ ρ διαγεγραμμένου διὰ γραμμῆς κάτωθεν
- » 107 » 7 σχολίων κάτωθεν ἀντὶ ΠΜΒΓ γράφε ΠΑΒΓ
- » 112 » 12 ἀντὶ πάντη γράφε πάντη
- » 115 » » » » » »
- » 119 » » » Ἡ γράφε Ἡ
- » » » 13 » πατὴρ γράφε ὁ πατὴρ κατὰ τὰ τοῦ Ἀγαλλιανοῦ ἐν σ. 289,2
- » 134 » 27 » εἴκουσί γράφε εἴκουσί

- Σελ. 142 στ. 2 τῆς ἐπιγραφῆς ἀντὶ ΛΥΣΙΣ γράφε ΛΥΣΕΙΣ
 » 143 ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι » » » »
 » 183 στ. 31 ἀντὶ *Qued* γράφε *Quae*
 » » » » » *spetialissiem* γράφε *spetialissimē*
 » 186 ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀντὶ ΕΠΙΣΤΟΛΑ γράφε ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
 » 189 στ. 4 ἀντὶ 1468 γράφε 1460
 » 190 » 3 ἐπιγραφῆς ἀντὶ Φλωρήντιας γράφε Φλωρεντίας
 » » » ἀντὶ 26 Ὀκτωβρίου... 26 Ὀκτωβρίου 1470 (;)
 » 191 » 19 » 1470 γράφε 1471. Τακτέα δὲ ἡ ἐπιστολὴ 5
 μετὰ τὴν ἐν σ. 192 ὑπ' ἀρ. 6.
 » 193 » 3 » *iustissimum* γράφε *iustissimum*
 » » » 8 » *Ie* γράφε *Te*
 » 195 » » τῆς ἐπιστολῆς ὑπ' ἀρ. 9 ἀντὶ *referte* γράφε *referte*;
 » » » 7 μετὰ τὸ τέλος τῆς σημειώσεως πρόσθετος Ἐξεδόθη δ'
 ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τὸ πρῶτον οὐκ ἄνευ πταισμά-
 των ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ *Cappelli* ἐν τῇ *Litte-*
ratura τοῦ Ταυρίνου τῆς 1 Δεκεμβρίου 1896.
 » 196 » 9 ἀντὶ *suscipe* γράφε *suscipe*;
 » 197 Τῆς πρὸς Λαυρέντιον Μένδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ ἐπιστολῆς
 τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου τὸ αὐτόγραφον, ὅπερ εἶχεν ἄλ-
 λοτε ὁ μαρκίων *Queux de Saint-Hilaire*, εὐρίσκεται
 νῦν ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Περικλεῖ Ἀλεξάνδρου Ἀργυ-
 ροπούλῳ, καθ' ἃ ἐγνώσθη μοι μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν σ.
 196 - 197. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τῆς γενομένης ὑπ' ἐμοῦ ἀντιβολῆς
 πρὸς τὸ αὐτόγραφον τοῦτο, εὐγενῶς τεθὲν εἰς τὴν διάθεσίν
 μου ὑπὸ τοῦ κατόχου, ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ *Le-*
grand δὲν εἶχε κατὰ πάντα ὀρθῶς, ἰδίως περὶ τὴν στίξιν,
 παρειέφρησαν δὲ καὶ εἰς τὴν ἐμὴν ἔκδοσιν παροράματα
 τινὰ, ἐπαναλαμβάνω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐνταῦθα, ἐκδί-
 δων πιστῶς κατὰ τὸ αὐτόγραφον.

Ioannis Argyropylos: Laurentio suo salutem.

Antonius Rocca Pisanus, vir egregius et mihi
 familiarissimus, meas ad te litteras iure amicitie

impetravit, quibus te ad iusticiam servandam: interfecti illius Petri Mastrani iura exequenda hortarer. Hortor itaque te, mi suavissime Laurenti: quem ut in ceteris bonis humanis: sic et in iusticia defendenda nemini tempestatis huiusce homini cedere certe scio: ut hac etiam in causa id agas: quod et in ceteris agere semper consuevisti. Quid enim aliud aut te facere: aut me te admonere hac in causa decet? Tu es equitatis amator. Ego sum utriusque amicus: atque ideo iura illius tuo maxime munere servari percupio. Si pater homicidę conscius est cedis: cur non ut homicida et ipse lueret pęnas? Illud igitur inquiretur iusticię lege, consciusque si fuerit inventus, obnoxius crimini iudicetur. Plusquam verisimile profecto esse videtur: compulsu patris auctoritateque filium cedem egisse: si uterque: magisque pater: interfectum illum odio tanto persequabatur. At eum patrem quem ita rem gessisse constaret, quis non asseruerit una cum filio et manus ad idem scelus movisse, et mucronem eundem ad eandem necem strinxisse? Illum magis homicidam profecto quam filium, ratione sane primi principii, auctoramenti deliberationisque omnes homines si vera fateri velint uno ore unaque sententia iudicarent. Tu mi Laurenti hac in causa ita agas velim: ut ab universis hominibus plus apud te societatis humane salus quam nonnullorum hominum valere gratia videatur. Vale perpetuo felix: et me ut soles ama. Raptim.

Romę, tertio idus februarii.

Σελ. 197 στ. 21 ἀντὶ *Jaannes* γράφει *Joannes*

» 202 » 3 » capita γράφει capitano, καθ' ἃ ἀπέδειξε νέα ὑπ' ἐμοῦ ἀντιβολή

- Σελ. 202 στ. 11 καὶ 12 - 13 ἀντὶ *habbiamo* γράφε *habbiano*.
- » 206 » 18 ἀντὶ τετρακοσιοστῶ γράφε τετρακοσιοστῶ τεσσαρακοστῶ
- « 216 » 3 σχολίων μετὰ τὰς λέξεις σ. 251) πρόσθετες καὶ τοῦ *Alexandre* (Plethon *Traité des lois*. Ἐν Παρισίοις 1858 σ. 373 κ. ἐ.).
- » 219 - 221. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ καρδινάλιου Βησσαρίωνος περιλαμβάνεται πλὴν τοῦ *Vaticanus graecus* 1393 (B) καὶ τοῦ τῆς *Vallicelliana* CVIII, 5 (Λ) καὶ ἐν τῷ *Αχυρεντιακῷ* *Plut.* LV cod. 13 φ. 1^δ, αἰῶνος ιε', καθ' ὃν καὶ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ *Bandini* *Catalogus codicum manuscriptorum bibliothecae Mediceae Laurentianae* Τόμ. Β' σ. 276 καὶ ἐν τῷ *Ἀμβροσιακῷ* D 118 inf., φ. 119^δ κ. ἐ., τοῦ ιε' αἰῶνος. Λαβὼν δὲ μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν οἰκείων σελίδων, ἐν αἷς ἐξέδωκα ταύτην τὴν ἐπιστολὴν, καὶ τοῦτον τὸν κώδικα ὑπ' ὄψιν ὡς καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ *Bandini*, ἐπανεκδίδω αὐτὴν ἐνταῦθα, προσθεὶς εἰς τὰς σημειώσεις καὶ τὰς διαφόρους γραφὰς τοῦ *Ἀμβροσιακοῦ* (M) καὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Bandini* (Φ). Τὴν δὲ συμφωνίαν ἀπάντων τῶν κωδίκων ἐδήλωσα διὰ τοῦ Π. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἐθεώρησα περιττὸν νὰ σημειώσω παραπεμπτικὰ τινα σημεῖα καὶ ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς ἐν τῷ M, εἰς ἃ οὐδὲν ἀνταποκρίνεται ἐν τῇ ὤφ. Ὁμοίως δὲν ἐσημείωσα τὰς ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι ἐνίοτε ὑπὸ τῆς πρώτης πιθανῶς χειρὸς ὑπογεγραμμισμένας λέξεις.

Βησσαρίων καρδινάλις Ἰωάννη τῷ Ἀργυροπούλῳ εὖ πράττειν.

Ἄνεγνωμεν ἃ πρὸς τὰ ἐν προοιμίαις τῆς ὑπὲρ Πλάτωνος ἀπολογίας ἐνιστάμενος γέγραφκς. Ἐθαυμάσαμεν οὖν, ὅτι πρὸς οὕτω βραχὺν καὶ σαφῆ λόγον ἐλληνικόν, ζητοῦντα κατ' ἐπιδρομὴν καὶ ἐπιτετμημέ-

1. Ἄνεγνωμεν Φ: ἀνεγνομεν BAM προοιμίαις ΛΜΦ: προοιμίαις ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος προοιμείαις B

νως εἰ ἔνια τῶν εἰδῶν εἰσι χωριστὰ ἢ πάντῃ ἀχώριστα, καὶ, εἰ χωρι-
 στὰ, πρότερον καθ' αὐτὰ ὑφεστηκότα ἢ ἐν ἐπινοίαις κείμενα· ἄλλως
 γὰρ ἂν ἐνῆν τὰ Πορφυρίου πρὸς ἔπος ἐκθέσθαι, γνῶριμα καὶ παισὶν
 ὄντα· τοσοῦτον λόγων πλῆθος ἀντέθηκας, οὐδὲν, ὡς οἶμαι, δέον. Ἄπερ
 καὶ ὡς περὶ μεγίστων δὴ τὸν λόγον ποιούμενα οὐ διερρήξαμεν ἀνα- 5
 γνόντες, ὡς αὐτὸς ὑπετίθει, καὶ ἅμα ὅτι οὐδὲν ἂν ἐγίνετο προὔργου
 διαρραγέντων· καὶ γὰρ δὴ πολλοὶ καὶ πρὸ ἡμῶν ἔγνωσται, ἐν ταῖς
 δημοσίαις πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ὁμιλίαις καὶ ταῦτά σου πολλάκις παρεν-
 εῖραντος, εἴτε πρὸς τὸ προκείμενον εἴτε καὶ μὴ, οὐδὲν δεῖ λέγειν. Διερ-
 ρήξαμεν οὖν αὐτὰ οὐδαμῶς· αὐτοὶ δὲ μηδεμίαν, ὡς ὄρας, σχολὴν ἄγον- 10
 τες φιλοσοφεῖν, φεύγοντες ἅμα καὶ τὸ ἐρίζειν καὶ μάτην ἐπιδείκνυσθαι,
 Θεόδωρον ἐξετάσκει τοὺς λόγους ὅσον δύνανται προετρέψαμεν καὶ κοινῇ
 συνδιασκέψασθαι μετὰ σοῦ, εἰ τὰ ἡμῖν εἰρημένα οὐτ' ἐπὶ τῶν ὄντων
 οὐτ' ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ἀληθεύει, ὡς φῆς, καὶ ἅμα γυμνασίας λογικῆς
 ἕνεκα καὶ ὥστε ἢ πεισθῆναι ἢ μεταπεισῆναι ἡμᾶς. Ἐκεῖνος μὲν οὖν τὸ 15
 κελευσθὲν ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ, ὡς περὶ καὶ πρότερον ταῦτα ἀκηκοότες καὶ
 εἰδότες, ὁμῶς οὐδένα πρὸς σέ πεποιήμεθα λόγον, δεδιότες μὴ χαλε-
 πήνης διὰ τὸ εὐόργιστον, καὶ, περὶ πλείονος ποιούμενοι τὸ εὐνοϊκὸν
 τῆς δοξοσοφίας, οὐδὲν τῆς ἀρχαίας περὶ σέ διαθέσεως ἠμείψαμεν. Οὕτω
 καὶ νῦν εὐλαχθούμεθα πέμψκει σοὶ τὰ γεγραμμένα, οὐκ ἐλπίζοντες ὁμοίᾳ 20

1. ἔνια Φ: ἔνοια Π εἰσι Φ: εἰσὶ ΛΜ: εἰσὶ Β 2. αὐτὰ Φ: αὐτὰ Π
 ἐπινοίαις ΛΜΦ: ἐπίνοίαις ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἐπινοίαις Β
 3. β α 4. ἀντέθηκας καὶ ἐν τῇ ᾧ ἀντέθηκας Μ οἶμαι ΒΜΦ: οἶμαι ἐκ τοῦ τὸ
 πρῶτον γραφέντος οἶμαι Λ 5. ποιούμενα ΛΜΦ: ποιούμενα ἐκ τοῦ τὸ πρῶ-
 τον γραφέντος ποιούμενον Β 6. προὔργου ἔγραψα: προύργου Π 8. ταῦτά
 σου ἔγραψα: ταῦτα σου ΒΛΦ: ταῦτα σοῦ Μ 10. σχολὴν ΛΜΦ: σχολὴν
 ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος σχολὴν Β 11. ἐπιδείκνυσθαι ΒΜΦ: ἐπιδείκνυ-
 σθαι ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἐπιδείκνυσθαι Λ 12. θεόδωρον ΛΜΦ:
 θεόδορον Β 12-13. κοινῇ συνδιασκέψασθαι Φ: κοινῆσεν διασκέψα-
 σθαι ΛΜΒ 14. οὐτ' ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου ΒΜΦ: πρόσ-
 θετα ἐν τῇ ᾧ Λ Ἐν τῇ ᾧ χειρὶ νεωτέρᾳ Plato 18 Μ γυμνασίας λογικῆς Π:
 ἐν τῇ ᾧ χειρὶ νεωτέρᾳ Bessarion lib. 337 Μ 15. ὥστε ΛΜΒ: ὡς Φ 16. κε-
 λευσθὲν ΛΜΒ: κελευθὲν Φ 17. ὁμῶς ΒΛ: ὁμῶς ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος
 ὁμῶς Μ 17-18. χαλεπήνης ΒΛ: χαλαιπίνης Μ: χαλεπήνης Φ 19. τῆς
 δοξοσοφίας — διαθέσεως ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου ΒΜΦ: πρόσθετα ἐν τῇ ᾧ Λ
 ἠμείψαμεν ΒΛΦ: ἠμίψαμεν Μ οὕτω ΛΜΦ: οὕτω Β

ψυχῆς ἡρεμία καὶ σὲ οἴσειν, καίτοι μετρίως τε καὶ πρὸς τὸν λόγον, οὐ τὸν λέγοντα εἰρημένα, καὶ ἅμα σοῦ ἀρξάντος. Τοῦτο δὲ οὐ δεινὸν, εἴ τις ἀπολογεῖται κατηγορούμενος, μᾶλλον δὲ τοῦτο μὲν ἀναγκαῖον, ἐκεῖνο δὲ περιττὸν καὶ μάλιστα ὅτι καὶ μετὰ πάντας τοὺς ἄλλους ἡμῶν
 5 ἐκοινώσω, δέον πρὸ πάντων ἡμῶν, εἴ ἀπ' εὐνοίας, ὡς φῆς, ἐγεγόνει. Τὸ γὰρ ἀπ' εὐνοίας καὶ πρώτοις καὶ μόνοις τοῖς φιλουμένοις κοινούμεθα. Ἦ οὖν ἔφημεν, οὐ πέμπομέν σοι τὰ γεγραμμένα, οὐτ' ἴσως πέμψομεν, εἴ μὴ ἐπαγγέλλοιο πρῶτον ἢ μὴν ἀνευ ἔριδος καὶ χολῆς καὶ διέναι καὶ ἀντειπεῖν, εἴ βούλοιο, καὶ πᾶσαν τῆς ψυχῆς ἀπελάσαι μῆνιν καὶ
 10 θυμὸν καὶ χόλον. Τοῦτο δὲ φημεν ὡς οἶόν τε μὲν ἀνθρώπῳ καὶ μέρος τι παθητικὸν ψυχῆς ἔχοντι, σοφῶ δὲ ἄλλως καὶ διὰ τῆς ἰσῆρας ἡγμένῳ φιλοσοφίας. Εὐ πράττειν.

Σελ. 225 στ. 26 ἀντὶ *Crassatores* γράφε *Grassatores*

» 226 » 6 σχολίων μετὰ τὰς λέξεις σ. 38-41 πρόσθετες καὶ ὑπὸ Ἀνδρονίκου Δημητρακοπούλου ἐν Ἐθνικῷ Ἡμερολογίῳ Μ. Βρετοῦ 1870 σ. 355 κ. ἐ.

» 232 » 5 ἀντὶ *por* γράφε *per*

» » » » » *intentimo* γράφε *intendimo*

» » » 6 » *que* γράφε *qua*

» » » ἐν τέλει πρόσθετες *C[ichus]*

» 304 » 2 σχολίων μετὰ τὰς λέξεις ὑπὸ τοῦ πρόσθετος *Migne* (Ἑλληνικῆς Πατρολογίας Τόμ. ΡΞΑ' σ. 958) καὶ ὑπὸ τοῦ

» 315 » 11 Ἡ ἐπιστολὴ 6 μεταθετέα μετὰ τὴν ἐν σ. 316 ἀρ. 7.

» 316 » 14 ἀντὶ *KAROLOU H'* γράφε *KAROLOU Z'*

» » » 15 » 1 Ἰουνίου γράφει 18 Μαΐου

» 327 » 19 » *senzia* γράφει *senza*

» 332 Ἡ ἐπιστολὴ 2 μεταθετέα μετὰ τὴν ἐν σ. 333 ὑπ' ἀρ. 3.

1. ἡρεμία ἔγραψα: ἡρεμία Π σὲ ΒΛΦ: σε Μ τε ΜΦ: τὲ ΑΒ
 2. σοῦ ΛΜΒ: σου Φ 3. μᾶλλον ΒΜΦ: μᾶλ(ἔπεται μάλ διαγεγραμμένον)λον Λ
 5. ἐκοινώσω ΜΦ: ἐκοινώσω ΒΛ πρὸ ΜΒΦ: πρὸ ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέν-
 τοις περὶ Λ ἡμῶν εἰ ἀπ' ΛΜΦ: ἡμῶν Λ ἀπ' Β 6. κοινούμεθα ΜΦ: κινού-
 μεθα ΒΛ 7. ἔφημεν ΜΦ: ἔφαμεν ΒΛ 8. ἐπαγγέλλοιο ΒΜΦ: ἐπαγγέ-
 λοιο Λ καὶ χολῆς ΒΜΦ: καὶ χολῆς Λ 9. ἀντειπεῖν ΛΜΦ: ἀντειπεῖν
 ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἀντίπειν Β 10. δὲ φημεν ΜΦ: δὲ φημέν ΒΛ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.	
Εἰσαγωγή		α'
Τοῦ αὐτοῦ [Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου] Περὶ τῶν ἀγγέλων πρὸς τὴν τοῦ Ἀργυροπούλου γνώμην ἀντιφερόμενον . .	»	ρκ'
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου διδασκάλου τοῦ Ἀργυροπούλου μονοψῆδια εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον	»	1
Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου παραμυθητικὸς πρὸς Κων- σταντῖνον τὸν βασιλέα ἐλθόντα ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ λαβόντα τὰ σκήπτρα τοῦ Ἰωάννου ἀποθανόντος . .	»	8
Ἰωάννου διδασκάλου τοῦ Ἀργυροπούλου βασιλικὸς ἢ περὶ βασιλείας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον τὸν Πα- λαιολόγον	»	29
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου Ἀργυρο- πούλου λόγος παραμυθητικὸς πρὸς τὸν βασιλέα Κων- σταντῖνον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἑαυτοῦ μητρός.	»	48
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κῦρ Ἰωάννου διακόνου καὶ ἄρχοντος τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Ἀργυροπούλου ἐπι- στολὴ πρὸς Γεώργιον τὸν Τραπεζούντιον	»	66
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν	»	75
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν	»	76
Τῷ λαμπροτάτῳ καὶ περιφανεστάτῳ μεγάλῳ δουκὶ [Λουκάῳ Νοταρῶ] Ἰωάννης διδάσκαλος ὁ Ἀργυρόπουλος συνοπτικώ- τατον περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως, ἐν ᾧ καὶ ἀνάπτυξις τοῦ ὅρου τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ γεγενημένου . .	»	107
Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου τοῦ κριτοῦ τοῦ δημοσίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν μακαριώτατον πάπαν κῦρ Νικόλαον	»	129
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀργυ- ροπούλου λύσις ἀποριῶν καὶ ζητημάτων τινῶν ἅπερ ἐζή- τησέ τις τῶν ἐν τῇ κατὰ Κύπρον φιλοσόφων καὶ ἰατρῶν.	»	142

Ἰωάννου διακόνου τοῦ Ἀργυροπούλου προλεγόμενα εἰς τὰ τῆς ῥητορικῆς προγυμνάσματα	Σελ. 175
Compendium de regulis et formis ratiocinandi per Iohannem Argyropulum ex omnibus regu- lis breviter excerptum atque compositum gra- tia Phylippi Valerii discipuli sui	» 181
Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐπιστολαὶ	» 187
1. Πρὸς Νικόδημον Τραγκεδίνην σ. 187.— 2. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 188.— 3. Πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Φραγκίσκον Σφόρτσαν σ. 189.— 4. Πρὸς τὸν καρδινάλιον Βησσαρίωνα σ. 190.— 5. Πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ σ. 191.— 6. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 192.— 7. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 193.— 8. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 194.— 9. Πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεᾶτσον Μαρίαν Σφόρτσαν σ. 195.— 10. Πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ σ. 196.— 11. Πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ σ. 197.— 12. Πρὸς Δομένικον Ῥοδόρειον καρδινάλιον Ταυρίνου σ. 198.	
Ἰσαακίου Ἀργυροπούλου ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν δούκα Με- διολάνου Γαλεᾶτσον Σφόρτσαν	» 202
Φραγκίσκου Φιλέλφου ἐπιστολαὶ πρὸς Ἰωάννην Ἀργυρό- πούλον	» 204
1. Ἐκ Μεδιολάνου, 13 Ἀπριλίου 1441, σ. 204.— 2. Ἐκ Μεδιολάνου, 5 Νοεμβρίου 1457, σ. 206.— 3. Ἐκ Μεδιολάνου, 13 Νοεμβρίου 1457, σ. 207.— 4. Ἐκ Μεδιολάνου, 26 Φεβρουαρίου 1458, σ. 209.— 5. Ἐκ Μεδιολάνου, 4 Ὀκτωβρίου 1458, σ. 210.— 6. Ἐκ Μεδιολάνου, 11 Ὀκτωβρίου 1466, σ. 210.— 7. Ἐκ Μεδιολάνου, 22 Ἰουνίου 1469, σ. 214.— 8. Ἐκ Μεδιολάνου 18 Ἰουλίου 1474, σ. 214.— 9. Ἐκ Βο- ωνίας, 30 Ἰουνίου 1475, σ. 215.— 10. Ἐκ Μεδιολάνου, 21 Αὐγούστου 1475 (Εἰσαγωγῆς σ. νζ' σημ. 2).	
Διαφόρων ἐπιστολαὶ πρὸς Ἰωάννην Ἀργυρόπούλον	» 216
1. Μιχαὴλ Ἀποστόλη Ἀργυροπούλου σ. 216.— 2. Τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννη Ἀργυροπούλου σ. 218.— Βησσαρίωνος καρδινάλιου σ. 219.— Δονάτου Ἀτζαϊώλη σ. 222.— 5. Τοῦ αὐτοῦ σ. 223.— 6. Ἰακώδου Πιχκολόμινη καρδινάλιου Παβίας σ. 224.	
Μιχαὴλ Ἀποστόλη τοῦ Βυζαντίου προσφώνημα εἰς τὸν αὐτοῦ διδάσκαλον Ἰωάννην τὸν Ἀργυρόπούλον ὅτε ἤρ- ξατο διδάσκων προτροπῇ βασιλέως ἐν τῷ τοῦ Ξενῶνος καθολικῷ μουσεῖῳ	» 227
Ἐπιστολὴ τοῦ δούκῃς Μεδιολάνου Γαλεᾶτσου Σφόρτσα Ἰσαακίῳ Ἀργυροπούλῳ	» 232
Ἰάννου Λατκάρεως Ῥυνδακηνοῦ ἐπίγραμμα εἰς Ἀργυρό- πούλον τὸν φιλόσοφον	» 233

Τοῦ τιμιωτάτου δικαιοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Θεοδώρου τοῦ Ἀγαλλικνοῦ Ἀνασκευὴ τοῦ ὑπὲρ τῆς δόξης Λατίνων βιβλίου Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου	»	234
Ἐπιστολαὶ ἐν αἷς γίνεται λόγος περὶ τῶν Ἀργυροπούλων Ἰωάννου καὶ Ἰσαακίου.	»	304
1. Ἐπιστολὴ Κωνσταντίνου Λασκάρως Ἰωάννη Πάρδω σ. 304. —		
2. Ἐπιστολὴ Θεοδώρου Γαζῆ Φραγκίσκου Φιλέλφω σ. 307. — 3. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Πέτρον Περλεόνην σ. 312. — 4. Δονάτου Ἀτζαϊώλη πρὸς Ἰάκωβον Ἀμμανάτην Πικκολόμινην καρδινάλιον Παβίας σ. 313. — 5. Πάπα Καλλίστου Γ' πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Φραγκίσκον Σφόρτσαν σ. 314. — 6. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Δονάτον Ἀτζαϊώλην σ. 315 — 7. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Θωμᾶν ἰατρὸν τοῦ βασιλέως Καρόλου Ζ' σ. 316. — 8. Δονάτου Ἀτζαϊώλη πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Φραγκίσκον Σφόρτσαν σ. 318. — 9. Δονάτου Ἀτζαϊώλη πρὸς Νικόλαον Περρότην σ. 318. — 10. Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς Ἰακώβου Ἀτζαϊώλη πρὸς Βεσπασιανὸν da Bisticci σ. 319. — 11. Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς Ἰακώβου Ἀτζαϊώλη πρὸς Βεσπασιανὸν da Bisticci σ. 320. — 12. Ἰακώβου Ἀμμανάτη Πικκολόμινη ἐπισκόπου Παβίας πρὸς τὸν καρδινάλιον Βησσαρίωνα σ. 320. — 13. Πάπα Σίξτου Δ' πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 321. — 14. Καρδινάλιου Βησσαρίωνος πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 322. — 15. Φ. Γονζάγα καρδινάλιου Μαντούης πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 323. — 16. Ροβέρτου de Sanseverino πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 325. — 17. Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου πρὸς Ἀντώνιον Anguissole de Placentia σ. 326. — 18. Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου πρὸς τὸν Galassio de Galassii σ. 327. — 19. Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου σ. 328. — 20. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Λαυρέντιον τὸν Μέδικον σ. 328. — 21. Ἰακώβου Ἀμμανάτη Πικκολόμινη καρδινάλιου Παβίας πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον σ. 329.		
Ἀποφάσεις τῆς αὐθεντείας τῆς Φλωρεντίας περὶ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου	»	331
1. 5 Ὀκτωβρίου 1458 σ. 331. — 2. 23 Ἰουλίου 1471 σ. 332. —		
3. 21 Ὀκτωβρίου 1466 σ. 333. — 4. 8 Νοεμβρίου 1471 σ. 339.		
Ἐπίμετρον	»	340
1. Ἐπιστολὴ Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου πρὸς Ἰωάννην Ἀργυρόπουλον σ. 340. — 2. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰσαάκιον Ἀργυρόπουλον σ. 341. — 3. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ambrosino de Longignana σ. 341. — 4. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰσαάκιον Ἀργυρόπουλον σ. 342.		
Παροράματα καὶ προσθήκαι.	»	343

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΝ Τῷ ΚΕΙΜΕΝῳ

Πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐν φ. 213 ⁶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1908 κώδικος τῆς ἐν Παρισίοις Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης	Σελ. ιγ'
Πανομοιότυπον τῆς γραφῆς τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐν φ. 173 ^α τοῦ αὐτοῦ κώδικος	» ιγ'
Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὸν λατινικὸν κώδικα 1 τοῦ Pluteus LXXXIV τῆς Λαυρεντιακῆς βιβλιοθήκης	» ξε'
Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἡμερολογίῳ εἰκόνα	» ξς'
Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐλληνικῶν κωδίκων τῆς Βιέννης εἰκόνα	» ξζ'
Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὴν παρὰ τῷ Ἰσαὰκ Bullart εἰκόνα	» ξη'
Σφραγὶς Ἰωάννου Ἀργυροπούλου κάτωθεν ἐγγράφου πρὸς Γαλεάτσον Σφόρτσαν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ Μεδιολάνου	» ξη'
Ἐπιγραφή τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ τάφου Ἰωάννου τινὸς Ἀργυροπούλου	» ιη'
Τὸ οἰκόσημον τοῦ φαναριωτικοῦ οἴκου τῶν Ἀργυροπούλων. Εἰκὼν τοῦ μεγάλου διερμηνέως Ἰακώβου Ἀργυροπούλου ἐξ ἐλαιογραφίας παρὰ τῷ κ. Θρασυβούλῳ Περικλέου; Ἀργυροπούλῳ	» ριβ'

Πίνακες ὄλοσέλιδοι.

Πίναξ Α'. Αὐτόγραφος λατινικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου	» ρκς'
Πίναξ Β'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου διδάσκοντος ἐν τῷ Μουσεῖῳ τοῦ Ξενῶνος	» ρκς'
Πίναξ Γ'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου κατὰ τὸν Παῦλον Ἰόβιον	» ρκς'
Πίναξ Δ'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ὑπὸ τοῦ Δομινίκου Ghirlandajo	» ρκς'
Πίναξ Ε'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐν τῇ Ἀμβροσιακῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Μεδιολάνου	» ρκς'
Πίναξ Σ'. Πανομοιότυπον Μαρκιανοῦ κώδικος 407 φ. 2 ^α	» ρκς'
Πίναξ Ζ'. Πανομοιότυπον Μαρκιανοῦ κώδικος 407 φ. 8 ^α	» ρκς'

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2007